

strengthened. In each link, the educational and developmental influence on the student's personality is carried out, enhanced by interdisciplinary connections.

In implementing interdisciplinary connections as a principle of teaching, the content of each type of student activity becomes more complex, the ways of its implementation are improved, evaluative judgments are developed, and communicative connections in the process of applying knowledge from different subjects are strengthened. The interconnection of all types of activity included in the educational process becomes more evident.

Bibliography:

1. Harmer J. How to Teach English (new ed.). – Harlow: Pearson Education, 2017.
2. Richards J. C. Key Issues in Language Teaching. – Cambridge: Cambridge University Press, 2015.
3. Nation I. S. P., Macalister J. Language Curriculum Design (updated ed.). – New York: Routledge, 2016.
4. Tomlinson B. (Ed.) Materials Development for Language Teaching (2nd ed.). – London: Bloomsbury, 2016.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-2-41>

РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗМІЦНЕННІ МІЖНАРОДНОГО ПАРТНЕРСТВА ТА ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ

Липченко Т. С.

викладач

*Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
м. Львів, Україна*

Післявоєнна відбудова України потребує комплексного підходу, що охоплює модернізацію інфраструктури, реформування державних інституцій, посилення міжнародної співпраці та розвиток людського потенціалу. В умовах глобалізованого світу ефективна інтеграція у міжнародний простір є неможливою без високого рівня володіння іноземними мовами, що дає змогу забезпечувати міжкультурну комунікацію, участь у міжнародних проектах, залучення інвестицій та обмін професійним досвідом. Саме тому іншомовна підготовка постає стратегічним чинником, що визначає якість міжнародної взаємодії та впливає на успішність відбудови держави.

Провідні дослідження в галузі міжкультурної комунікації та освітньої інтеграції вказують на те, що знання іноземних мов сприяє розширенню професійних можливостей, розвитку критичного мислення, формуванню глобальної компетентності та підвищенню конкурентоспроможності фахівців на міжнародному ринку праці [1, с. 24]. Для України, яка активно розбудовує політику євроінтеграції та розраховує на тісну співпрацю з міжнародними партнерами, питання рівня мовної підготовки набуває особливої ваги.

У сфері вищої освіти іншомовна підготовка виступає не лише навчальною дисципліною, але й інструментом формування професійної мобільності та міжнародної взаємодії. Іноземна мова стає засобом доступу до актуальної наукової інформації, участі у міжнародних наукових заходах, програм академічної мобільності та спільних дослідницьких ініціатив. Це відповідає рекомендаціям Європейського простору вищої освіти, який наголошує на необхідності створення багатомовного освітнього середовища та підтримки студентів у здобутті міжкультурних компетентностей [2, с. 11].

Зміцнення міжнародного партнерства у процесі відбудови України значною мірою залежить від здатності фахівців різних галузей вести професійну комунікацію англійською та іншими європейськими мовами. Йдеться про участь у грантових програмах, переговорах, проєктній діяльності, підготовці міжнародних звітів, аналітичних матеріалів, технічної документації. Особливо це стосується галузей, що активно залучають інвестиції та міжнародну технічну допомогу: інженерних наук, урбаністики, екології, безпеки життєдіяльності, медицини, цифрових технологій та гуманітарних наук.

Окремої уваги потребує роль медійного простору як майданчика для міжнародної взаємодії. Сучасні медіа – це інструмент формування глобального образу України, висвітлення процесів відбудови, протидії дезінформації та налагодження комунікації з іноземною аудиторією. Якісний контент іноземними мовами забезпечує можливість ефективніше презентувати досягнення України, привертати увагу іноземних партнерів, розширювати інформаційні кампанії та формувати позитивний імідж держави у світі. Дослідження показують, що мультимовність у медіапросторі значно підвищує рівень довіри аудиторії та сприяє підсиленню міжнародної підтримки [3, с. 58].

У галузі безпеки життєдіяльності іншомовна компетентність є одним із ключових критеріїв підготовки фахівців, адже забезпечує можливість брати участь у міжнародних навчаннях, тренінгах, обміні досвідом у сфері цивільного захисту, катастрофореzистентності та кризового менеджменту. Доступ до провідних міжнародних методик, матеріалів з управління ризиками, рекомендацій глобальних організацій також залежить від рівня володіння іноземними мовами. Це особливо важливо під час реалізації

стратегій відновлення, які передбачають залучення інноваційних підходів та сучасних технологій.

Одним із ключових напрямів удосконалення іншомовної підготовки у вищій школі є впровадження компетентнісно орієнтованих методик навчання, що враховують потреби конкретних галузей. Сучасні тенденції характеризуються зміщенням акцентів на розвиток комунікативних, професійно спрямованих та міжкультурних умінь. Ефективними є такі освітні практики, як метод проєктів, моделювання професійних ситуацій, інтегровані заняття, спільні міжнародні освітні програми, обмін студентами та викладачами, дистанційні курси іноземних університетів [4, с. 73].

Значну роль відіграє цифровізація навчального процесу. Використання платформ масових відкритих онлайн-курсів, інтерактивних навчальних середовищ, електронних словників і симуляторів сприяє підвищенню доступності іншомовної освіти та дає можливість адаптувати навчання до потреб студентів. Онлайн-взаємодія зі студентами й викладачами інших країн створює умови для реального занурення у міжкультурну комунікацію, формування навичок співпраці та вирішення проблем у міжнародному контексті.

Основними бар'єрами у розвитку іншомовної підготовки залишаються нерівномірність мовної підготовки вступників, обмеженість ресурсів для створення сучасного навчального контенту, нестача міжнародних партнерських програм у деяких галузях. Подолання цих бар'єрів потребує державної підтримки, оновлення освітніх стандартів, систематичного підвищення кваліфікації викладачів та розширення партнерських відносин із закордонними університетами.

Післявоєнна відбудова України вимагає ефективної координації зусиль між державою, освітніми установами та міжнародними організаціями. Тому іншомовна підготовка має розглядатися не як окремий навчальний компонент, а як стратегічна інвестиція у розвиток людського капіталу. Вона сприяє формуванню фахівців, здатних працювати у глобальному середовищі, залучати міжнародних партнерів, реалізовувати проєкти відновлення та представляти Україну на міжнародній арені.

Таким чином, роль іншомовної підготовки у зміцненні міжнародного партнерства та післявоєнній відбудові України є визначальною. Володіння іноземними мовами стає інструментом інтеграції у міжнародний освітній, науковий та медійний простір, забезпечує фахівцям професійну мобільність, підсилює можливості міжнародної співпраці та прискорює реалізацію стратегічних завдань відбудови. Підвищення якості іншомовної підготовки є невід'ємною складовою формування сучасної системи освіти та важливою умовою успішного розвитку держави у післявоєнний період.

Література:

1. European Commission. *Language competences for professional mobility*. Brussels: EC, 2020. 48 p.
2. Council of Europe. *European Higher Education Area: Standards and Guidelines for Quality Assurance*. Strasbourg: CoE Publishing, 2015. 64 p.
3. UNESCO. *Media and Information Literacy in Multilingual Environments*. Paris: UNESCO Publishing, 2021. 112 p.
4. Arnold, J., & Fonseca, M. C. *Integrating Language and Professional Competences in Higher Education*. Oxford: Routledge, 2019. 214 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-2-42>

КОНЦЕПЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ: ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД

Оренчак О. О.

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри
романо-германської філології та методики викладання іноземних мов
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Коваленко К.

*магістрантка факультету іноземних мов, медіа та психології
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Сучасне українське перекладознавство постає як виважена струнка система, що має свою теорію, практику, історію та методологію перекладу. Враховуючи міждисциплінарний зв'язок, український переклад виявляє перетин лінгвістики, історії літератури, поезики, стилістики, порівняльної типології мов, естетики, культурології, психології творчості тощо. У контексті сучасних лінгвістичних напрацювань особливе місце заслуговує лінгвокультурологічний підхід, що відкриває нові можливості літературного перекладу на перетині лінгвістики та культурології. Лінгвістичний аспект перекладу традиційно включає фонологію, граматику, лексику, синтаксис, ономастику, лінгвостилістику та лінгвістичну типологію мов. Культурологія додає перекладу культурологічного спрямування, зумовлює взаємозв'язок концепції динамічної (комунікативної) еквівалентності та культурно-етнічних аспектів перекладу, актуалізує культурну зумовленість та смислову асиміляцію у поняттях «картина